Druhý Sbor
Českobratrské Církve Evangelické
V Praze 3 – Žižkově

2026
6

Epištola Žižkovským
17. května 2026

Hospodine, slyš můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou, odpověz mi! Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: "Hledejte mou tvář." Hospodine, tvář tvou hledám.
(Ž 27,7-8)

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru.
Přeji vám vytrvalou naději do dalších dní. Dnešní sbírka byla určena na Potravinovou banku.
V úterý 26. května proběhne další z cyklu „Klidné večery“, tentokrát na téma Renesance. Nechte se pozvat a přijďte.
Na sobotu 6. června chystáme výlet k manželům Růžičkovým na Žernovku.
Letošní přífarský tábor proběhne ve dnech 17.-19. srpna.
Zde: https://forms.gle/…KeA můžete přihlásit své děti, vnoučata.
Na sborový pobyt se vydáme do Rokytnice nad Jizerou ve dnech 25.9.-28.9. Na všechny zmíněné akce jste srdečně zváni.
Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, předkřestní a předsvatební přípravu, modlitbu, praktickou pomoc, návštěvu v nemocnici, návštěvy doma i vysluhování svátostí. Neostýchejte se, stačí dát vědět mailem nebo telefonem. Mlčenlivost je samozřejmostí.

Těším se na Vás,
Vaše farářka Olga Mrázková

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ ŽIVOT

Těším se na společná setkávání, ať už na bohoslužbách, návštěvách či sborových programech.

Srdečně vás zvu na

Podvečer nad Biblí, který se koná v úterý od 19h.

Biblické půlhodinky online se konají ve středu ve 20:30h. Pokud zrovna není druhá středa v měsíci, kdy se koná schůze staršovstva.

Setkání dětí se koná ve čtvrtek od 18h.

Setkání maminek s malými dětmi, probíhají v pátek od 9:30h

Hudební mládež se koná každý lichý čtvrtek od 18h v modlitebně sboru.

Mládež - jednou za měsíc v 15h v pátek

Pastorace a možnost rozhovoru

Sborová dovolená – 25. – 28. září 2026

ČTENÍ: Sk 1, 1-14

EVANGELIUM: Mt 13, 51-53

51 „Pochopili jste to všecko?“ Odpověděli: „Ano.“ 52A on jim řekl: „Proto každý zákoník, který se stal učedníkem království nebeského, je jako hospodář, který vynáší ze svého pokladu nové i staré.“ 53 Když Ježíš dokončil tato podobenství, odebral se odtud.

KÁZÁNÍ:

Tak ještě jednou poklad. Před čtrnácti dny jsme tu měli podobenství o člověku, který *najde* poklad. Najde ho kousek od sebe. Uprostřed všedního života a světa. Nepotřebuje k tomu výpravu na pirátský ostrov ani tajemné podzemní chodby nějakého hradu. Prostě o něco zakopne motykou, a on je to pohádkový poklad. Vlastně to bylo docela optimistické podobenství. Člověka by napadlo, že když takhle o něco zakopne motykou, mohla by to taky být nějaká nevybuchlá mina od minulé války nebo v lepším případě něco nepotřebného.

Ale Ježíš *je* v tom podobenství optimistický. Podle něho je *Boží království* takový poklad, který máme ve skutečnosti kousek od nás. Na dosah ruky, na dosah motyky, jenom ho objevit.

Boží království je to pohádkové bohatství; jen se v něm najít a přizpůsobit mu život.

ii.

To dnešní podobenství je ještě kratší a ponechává ještě víc místa pro fantazii. Kdo je ten hospodář, který vynáší ze svého pokladu staré i nové? Co je to za speciální poklad, kde může objevit pokaždé něco jiného, nového? A co je to za hospodáře, který ani neví, co všechno tam má, a pokaždé je překvapený, co tam našel?

To slovo, na kterém se rozhoduje, co si budeme představovat, je v řečtině θησαυρός (tesauros) a má vlastně docela hodně významů. Tesaurus může být skutečně přímo ten poklad. Nebo taky ta truhlice, případně celá klenotnice, kde je uložen, nějaký ten starověký sejf. Nebo taky komora. Dokonce nějaká kůlna s nářadím.

V dnešní době by tesaurus mohla být nějaká cenná sbírka obrazů nebo uměleckých předmětů. A knihovníci rádi říkají, že ten knižní fond, ty knihy, které mají, jsou tesaurus.

A podle toho, co si představíme, co si z těch možností vybereme, se bude odvíjet i to podobenství:

Mohla by to být třeba ta sbírka obrazů nebo vůbec uměleckých předmětů. Taková ještě trochu neprobádaná, takže o některých věcech tušíte, nebo už víte, že tam jsou, ale občas objevíte i něco úplně nečekaného, nějaký ten skvost.

Pro ty, kdo mají raději knihy než obrazy, by to mohla být třeba knihovna starých tisků nebo i rukopisů.

Některé už jsou probádané, ale jiné tam čekají, až je někdo objeví a popíše…
A nebo si můžete představit venkovskou půdu u babičky, kde jste jako děti hledali mezi starým harampádím svoje „poklady“ po dědečkovi. A pokaždé jste našli něco nového -třeba trumpetu nebo husarskou šavli. Nebo aspoň nějaký klobouk…

iii.

Já jsem se tentokrát rozhodla vzít to jako pokračování toho *Podobenství o pokladu* z před-minulé neděle:
Království nebeské je jako poklad ukrytý v poli, který někdo najde a skryje; z radosti nad tím jde, prodá všecko, co má, a koupí to pole.
Tak si představte, že od minule už podniknul všechno potřebné a už má ten poklad doma. A už může objevovat, co všechno v něm vlastně má. Věci, které tušil, že by tam mohl najít. A ony tam skutečně jsou. A zase věci, které ho vždycky znovu překvapí. Už s tím svým pokladem žije a jeho poklad ho takhle zásobuje.

iv.

Tak ho teď nechme, ať si s ním užívá, a zkusme se zamyslet, co my s tím.
Jsou tam vlastně hned dvě taková vodítka. První: Ježíš se tam hned na začátku toho, co jsme četli, ptá

učedníků: *Pochopili jste to všechno?* A oni statečně odpověděli: *Ano.*
A Ježíš jim to nebere. Neříká: ani zdaleka jste ještě nepochopili všechno. Ale to nevadí, časem vám to všechno dojde.
Když se jich ptá, jestli pochopili to všechno, myslí tím všechna ta podobenství, která jim právě předložil. Počínaje Rozsévačem a Pšenicí a plevelem a Hořčičným zrnem, a ještě pár dalšími. A učedníci z nich *určitě* něco pochopili. A něco jim stihl i vysvětlit. A to je to *staré.* To, co už mají jisté. Co už poznali. Ale to neznamená, že je ta podobenství v budoucnu něčím nepřekvapí. A vůbec Ježíšova slova. Pokaždé mohou objevit něco, co je osloví právě v tu určitou chvíli a situaci. A to by mohly být ty nové věci, které si vynášejí z jeho pokladu.

v.

Ale pak je tam dokonce ještě další, na poslech trochu komplikovanější vodítko:
každý zákoník, který se stal učedníkem království nebeského, je jako ten hospodář, co pořád něco objevuje.

Když se řekne *zákoník,* nemá to pro nás moc dobrý zvuk. Kouká z toho nanejvýš nějaké nepříjemné zákonictví. A nejsou náhodou *zákoníci* ti, se kterými se Ježíš pořád musel o něčem dohadovat? Jsou. Ale

nemuseli být všichni stejní. Zákoník prostě znamená znalec Starého zákona. Tehdejší teolog.
A zákoník, který se stal učedníkem Božího království je takový, který se na ten Starý zákon, a vůbec na celou Bibli dívá Ježíšovýma očima. A vynáší si z ní to staré a cenné, co už tam viděl a znal předtím, i to, co tam teď poznává nově.

vi.

Prakticky nám to občas předvádí přímo evangelista Matouš. O něm se někdy říká, že to byl původně takový zákoník, znalec Starého zákona. A jeho první posluchači byli židovští křesťané. A on se občas v tom svém vyprávění o Ježíšovi zastaví a najednou řekne: *no a tímhle se naplnilo to a to starozákonní proroctví…* a jeho čtenáři si řekli: no jo! Teď tomu starozákonnímu proroctví rozumíme jinak než dřív. Nově.

vii.

No a na konec, teď jsme na řadě my. Nejsme takoví znalci starozákonních proroků jako evangelista Matouš nebo jeho tehdejší posluchači. Když nám nějaké cituje, většinou si musíme najít v poznámkách, odkud to vzal. A nechci se přirovnávat k Ježíšovým učedníkům, pokud jde o výklad *jeho* slov.
Ale pro nás to jeho podobenství platí taky.

Někteří možná znáte všechny ty biblické příběhy a všechna ta Ježíšova slova už od dětství, od nedělní školy. Nebo od konfirmace. Někdo k nim přišel až v dospělosti (a možná tím horlivěji si je nastudoval). Někdo, má tuhle cestu ještě před sebou.
Něco jsme z toho přijali a pochopili a provází nás to životem. To je to *staré,* co vynášíme ze svého pokladu, jako ten hospodář.
A pak taky někdy mohou ta slova promluvit *nově.* Něco, co jsme už znali, ale nic nám to neříkalo. Nebo si ani nevšimli, že to tam je. Slova, která třeba dlouho čekala na svou chvíli, aby nás mohla oslovit. Jedno jestli z těch starozákonních proroků nebo nějakého příběhu nebo Ježíšova podobenství.
Ne všechny biblické knihy a ne všechna slova v nich mluví pořád. Nemají totiž potřebu se překřikovat. Ale věřím, že pro každou chvíli, pro každou životní situaci tam nějaké je. A s ním i naděje.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA:

Pane Ježíši Kriste,
uč nás vážit si starého, osvědčeného, prověřeného a zároveň s otevřeností hledět i na to nové, neprozkoumané. Uč nás se nebát nových a neznámých věcí.

Prosíme za všechny, kdo před sebou nevidí žádnou budoucnost, kdo vidí jen tmu. Kdo má strach z budoucnosti.
Prosíme, prosvěcuj naše dny, ať i v těžkostech zahlédneme světlo naděje.
Prosíme za všechna místa, kde vládne zmar, kde se válčí, kde bují nenávist.
Prosíme za slabé a nemocné.
Prosíme o moudrost srdce, ať jsme solidární, soucitní, pokojní.

POSLÁNÍ: Řm 14, 13

Nesuďme už tedy jeden druhého, ale raději posuďte, jak jednat , abyste nekladli bratru do cesty kámen úrazu a nepůsobili pohoršení.

POŽEHNÁNÍ:

Ať Hospodin ti žehná
a chrání tě,
ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář
a je ti milostiv,
ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář
a obdaří tě pokojem.

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3
tel: 739 244 619
E-mail: zizkov2@evangnet.cz
Web: https://www.evangelicizizkov.cz

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,
E-mail: olimrazkova@seznam.cz
Úřední hodiny: po 17-19; (jindy po dohodě)

kurátor: Jan Šorm, tel: 776 345 275
E-mail: sorm.jan@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984
E-mail: domycajkov@seznam.cz
úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;
čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková
E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz
úřední hodiny: po: 16 h-19h
číslo účtu: 2700073883/2010